

Kulturutveckling i blåsväder

Kulturens big bang i Gullspång riskerar att få ett snöpligt slut.

Det handlar om projekt Gullspångsmodellen som skulle lyfta kulturen och utveckla kommunen. Nu riskerar allt att hamna i skuggan av hård revisorskritik, slarv med redovisning och uppgifter som aldrig slutförts.

Det som kunde sätta lilla Gullspång på kulturkartan kan istället leda till en ekonomisk förlust och den modell som skulle vara en förebild för andra små kommuner kanske aldrig får någon luft under vingarna.

Jag tycker att det är synd.

Det jag har sett av Gullspångsmodellen har varit intressant och projektledare Staffan Hjalmarsson tycks vara en eldsjäl. Men frågan är om det inte saknades något från början: ordning, reda och konkret avrapportering.

Att på ett medryckande sätt lägga fram visioner är en sak. Att redovisa resultat är helt annat.

Staffan Hjalmarsson har haft ett svårt uppdrag där det inte bara handlar om att komma med idéer utan också att försöka smälta samman nyskapande och mod med tradition och ifrågasättande. Kulturkrocken, som alla visste skulle komma, blev kanske för hård.

Skulle det visa sig att revisorernas frågor saknar godtagbara svar, att regionen kräver återbetalning och projektet faller så hoppas jag att ingen försöker skylla över det gemensamma ansvaret.

När något inte blir som det ska ligger det i den mänskliga naturen att utse syndabockar. Det visar sig alltid vid en analys att det är flera faktorer som bidrar till att något går snett.

Det jag har sett av Gullspångsmodellen har varit intressant och projektledaren tycks vara en eldsjäl. Men frågan är om det inte saknades något från början: ordning, reda och konkret avrapportering.

ring i den lilla ortens verklighet borde ansvariga tjänstemän och politiker ha hållit i tyglarna.

Offentlighetsprincip, diarieföring, redovisning och granskning är den kommunala verksamhetens guldgrävar, eller borde i alla fall vara det. Vi medborgare kräver ordning och reda på våra skattepengar.

Raka led och försiktighet har aldrig varit en motor för utveckling. Det kräver att någon vågar gå ur ledet och visa mod. Gullspångsprojektet hade potentialen. Frågan återstår nu vad som blir resultatet.

Redan i december skrev jag i den här spalten om de stora orosmoln som tornade upp sig:

"Snälla Gullspång, sjabbla inte bort det här. Låt projektet bli den möjlighet för kommunen som den faktiskt har potential att vara. Var konkret, tydlig och håll ordning på siffror och dokument. Vikten av det vet varenda konsult som överlevt i dessa tider".

Det vore så otroligt synd om eftermälet för Gullspångsmodellen blir; Fiasko.

Det är min absoluta övertygelse att bra kultur leder till utveckling och är en styrka för både små och stora orter.

KARIN ERIKSSON
Chefredaktör

Värna livet – säg nej till aktiv dödshjälp

Det har den senaste tiden återigen blossat upp en intensiv debatt om dödshjälp. Tyvärr råder det ganska mycket förvirring kring begrepp som aktiv och passiv dödshjälp och skillnaden mellan att inte vilja ta emot behandling. Låt mig först säga att dessa frågor inte är enkla. Om debatten bara blir svart-vit riskerar vi att missa de viktiga samtalen.

DEBATT

Det är självklart att en person som är beslutskapabel och informerad om konsekvenserna av olika behandlingsalternativ ska ha rätt att neka behandling eller kräva att en behandling som har påbörjats avslutas. Men det finns specifika situationer där rättsläget inte är klart och detta arbetar nu socialstyrelsen med att se över. Detta arbete är viktigt och välkommet.

Kristdemokraterna

På samma sätt är det för mig viktigt att framhålla kristdemokraternas bestämda uppfattning att varje form av aktiv dödshjälp är oacceptabel.

Sjukvårdens uppgift är att bota, lindra och trösta. Utgångspunkten för vårt ställningstagande är människovärdet som vi anser är lika, unikt och okränkbart. Det gäller även när döden närmar sig. Sjukvården ska stå i livets

tjänst. Vem ska avgöra om ett liv inte är värt att leva? Och vem ska vara den som ger sprutan eller trycker på knappen? Livet är värdefullt oavsett om det upplevs vara så av personen själv eller omgivningen.

Holger Gustafsson

Svåra konsekvenser

Förutom att jag anser att det är problematiskt i sig att ta liv finns det också andra skäl till att jag anser att aktiv dödshjälp ska avvisas. Det kan leda till flera konsekvenser som är svåra att överblicka.

Det kan handla om att människor känner en press på sig att begära dödshjälp för att inte vara till belastning på olika sätt.

Det finns också exempel på personer som vittnar om att de i svåra tider hade varit beredda att begära dödshjälp om möjligheten hade funnits men att de nu i efterhand är mycket tacksamma att den möjligheten inte fanns.

Vi kan också tänka oss situationer när de inom vården som förväntas utföra dödshjälp också kan ångra sig i efterhand. Det som kanske verkade enkelt först var kanske inte så enkelt när allt

kom omkring. Vem ska och vill avgöra att begäran om dödshjälp är väl övervägd? Kanske har personen på olika sätt varit utsatt för en stark påverkan?

Jag tycker också det är viktigt att betona att människan inte är en ö. Att någon dör är inte en privat fråga utan påverkar också omgivningen. Jag ser också en risk i vad detta att om vi anser att vissa liv inte är värda att leva får för konsekvenser för hur vi ser på människor med exempelvis svåra handikapp.

I takt med medicinska framsteg ges vi möjligheter att redan i ett tidigt stadium av graviditeten eller ibland till och med innan dess se vilka sjukdomar det finns risk för. Jag tycker vi ska vara vaksamma om det värdefulla vi har. Livet.

Debatten visar dock på att vi behöver prata mer om dessa frågor och den visar också på behovet av en väl fungerande palliativ vården.

Mycket fantastiskt arbete görs redan idag men jag tror att det är oerhört viktigt att fortsatt utveckling sker.

Förhoppningsvis kan lyftandet av livet och en vård som ständigt blir bättre på sina uppgifter göra att önskingar om aktiv dödshjälp blir mindre och mindre.

HOLGER GUSTAFSSON
riksdagsledamot
för Kristdemokraterna i Skaraborg

CITERAT

Norge säkrat i norr

Nyheten slog ned som en bomb både hemma och utomlands, ty nu har en mer än 40 år gammal gränstvist fått sin lösning. Det är det kanske viktigaste internationella avtal som Norge ingått sedan inträdet i Nato 1949, ty det innebär ett ekonomiskt, säkerhetspolitiskt och utrikespolitiskt genom brott i förbindelserna med Ryssland. Avtalet säkrar Norge suveränitet över ett väldigt havsområde med stora tillgångar av fisk, gas och olja.

Dagsavisen, Oslo

Norges största fråga

Sedan 70-talet har gränsdragningen i Barentshavet varit den största oupplösta frågan i utrikespolitiken. Bakom den överraskande överenskommelsen med Ryssland ligger en reekonomisk utveckling, som bereder regeringarna på båda sidor om gränsen bekymmer. I Nordsjön har oljeutvinningen passerat zenit. Samtidigt har priserna på

olja och gas sjunkit till en nivå som gör rysk produktion mindre lönsam. Den stora nyheten möts i vida kretsar med glädje och lättnad, bara miljöorganisationerna är skeptiska och har aviserat motstånd mot provborrningar. Redan blåser de första oljebolagen till tävling om resurserna. Och det handlar inte bara om olja och gas, utan också om fisk och arternas mångfald.

Bergens Tidende

Grekland kostar

Vid det här laget har Europa inte längre något val. Nu ställs bara frågan vad som kostar mest: att låta Grekland göra konkurs – eller rädda det?

Neue Zürcher Zeitung

Euroval

Europa står inför ett val. Antingen gör man euron så stenhård, med villkor som inte varje land längre kan uppfylla, så att en eller ett annat av dem måste ta farväl av eurozonen. Eller så

krånglar man vidare som hittills och väntar tills den gemensamma valutan går under.

Magyar Nemzet, Budapest

Grekerna själva

Oavsett stöd från utlandet måste grekerna själva sörja för att landet inte förvandlas till en tredje klassens nation inom EU. Det är en stor och svår uppgift. Och den berör hela landet. Om regeringen inte klarar av att arbeta i riktning detta mål och om oppositionen bara ägnar sig åt billig populism, då bidrar båda till att demontera det nuvarande politiska etablissemanget.

Kathimerini, Aten

Greklands ansvar

Grekland måste självt ta ansvar för sitt öde. Aten har hittills inte vidtagit nödvändiga åtgärder. Irland och Lettland har gjort mycket mer. Den föreslagna grekiska pensionsreformen går inte långt nog.

Financial Times, London

Mariestads-Tidningen

Stockholmsvägen 21

Box 242

54223 Mariestad

0501-687 00

Växeln öppen måndag-fredag kl 8-17

Kassa/kundtjänst kl 9-16

Annonser, privat: 0501-687 15

Annonser, företag: 0501-687 10

Telefon efter växelns stängning:

Redaktionen: 0501-68735,

eller: 070-695 95 91
Sportredaktionen: 0501-68720,
Resultatservice: 0501-14350.

Fax annonsavdelningen: 0501-775 58

Fax redaktionen: 0501-167 00

Sms-tips: 073-012 08 25

För icke beställt material ansvaras ej.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Karin Eriksson 0501-687 70

Verkställande direktör:

Mats Muregård

Lokalredaktioner:

Töreboda:

0506-74 79 61, fax 0506-71354

Hova-Gullspång:

0506-74 79 65, fax 0506-352 60

Om tidningen utetblir:

Tidningstjänst, 0501-125 76

kl 07.00-17.00

E-post, avdelningar:

annons@mariestadstidningen.se

bild@mariestadstidningen.se

familj@mariestadstidningen.se

friaord@mariestadstidningen.se

prenumeration@

mariestadstidningen.se

redaktion@mariestadstidningen.se

sport@mariestadstidningen.se

E-post till enskilda medarbetare:

fornamn.efternamn@

mariestadstidningen.se

Hemsida: www.mariestadstidningen.se

Mariestads-Tidningen utkommer

varje helgfri morgon måndag-fredag.

Plusgiro 5040-1

Priser, prenumeration:

12 månader 1.605,- inkl. moms

6 månader 930,- inkl. moms

4 månader 695,- inkl. moms

2 månader 360,- inkl. moms

Företagsab 1.850,- helår inkl. moms

Tryckt hos Nya Wermlands-Tidningen AB, Karlstad

Kontrollerad upplaga
13 100 ex